

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

De ingressu orationis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Verum, an non hoc unicum ad ardens orationis desiderium in nobis concitandum incitamentum sufficiat, considerare videlicet, quantum bonum sit loqui ipsi Deo? Quod si gratia ista nobis non nisi semel quorannis indulgeretur; O quanto cum desiderio tempus illud fortunatissimum expectaremus? Quod si igitur Deus erga nos est adeo benignus, misericors, ac liberalis, ut omni nobis hora, omni momento atque omni loco liberum ad se concedat accessum, nunquid hæc illius facilitas, indulgentia, ac bonitas nos tepidos, negligentes ac languidos, & non potius devotos ac ferventes reddat oportet? Secundo oportet ad orationem confugere, sive accedere forti cum proposito illam nequaquam dimittendi, quantumcumque in illa difficultatis reperiamus ac laboris: Verum potius in illa constanter ad finem usque persistendi. Et licet quandoque accideret, ut aliud facere omnino nihil possemus, quàm quod oculis in crucifixum subinde coniectis interius diceremus: *Pro tua amore ô Domine Jesu hic existo*, vel ex hoc ipso fructum non modicum reportaremus.

*Fortiter
oportet
proponere
ab oratione
non desistere,
quantumcumque
quis experiat
difficultatem.*

CAPUT IV.

De ingressu orationis.

Supponendum est primo cum omnibus spiritualis vitæ magistris id quod confirmat experientia, tempus videlicet, locum & corporis situm multum conducere ad orationem mentalem.

Tertio.

Quod
tempus ad
orandum
sit oppor-
tunius.

Tempus nocturnum videtur esse opportu-
nissimum atque accommodatissimum, eo
quod animus tunc denudatus est ab omnibus
rerum visibilium speciebus ac figuris, obscu-
ritas ipsa cum universæ naturæ silentio nos in
Deum efferre videtur. Quæ causa fuit, cur
Servator noster sæpissimè in montibus in ora-
tione pernoctabat, non quod ipse subsidio
hoc indigeret exteriori, sed quo nobis exem-
plo præiret. Eapropter ferventes Novitii
crebrius obtinere solent licentiam aliquantum
temporis post matutinas horas in choro de-
cantatas huic sancto exercitio impendendi,
quin & sæpius per ipsum diem noctem sibi-
metipsis quasi artificialem comparant, cellu-
larum suarum fenestras obstruendo, atque ita
in obscuro cum Deo de salute animarum sua-
rum pertractant.

Tempus matutinum similiter imprimis est
orationi faciendæ aptum, eo quod illo spiri-
tus sit omnino tranquillus ac quietus, atque
ad hoc, ut cuicumque rei absque magna diffi-
cultate applicetur, dispositus. Idcirco scri-
ptura ait: *Quod justus cor suum tradet ad
vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit
illum & in conspectu Altissimi deprecabitur.*
Verùm bonus Religiosus, ut jam insinuavi-
mus, omni tempore esse debet ad orandum
paratus, juxta illud Sapientis consilium: *Ne
impediaris orare semper.* At enim quocum-
que tempore aut loco fiat oratio, sive in pu-
blico, sive in privato, omnino exactum in lo-
co, ubi fit, & circa illum fervetur silentium
oportet. Eam ob causam omnino attenden-
dum

Eccli. 39.

6.

Eccli. 18.

22.

*Magno si-
lentio opus
est in loco
orationis.*

dum est, ut omnes in loco orationi destinato ante illius Inchoationem sint præsentés, ne qui forte tardius accedentes aperiendo & claudendo januas orantes perturbent. Eandem etiam ob causam Janitori veritum est, ullum Religiosum, hoc sancto durante exercitio, evocare, idque non solum quia æquum non est, Religiosum à conversatione, quam habet cum Deo, retrahere, nisi ad exercendum actum charitatis omnino necessarium, quique procrastinationem non patiatur; verum etiam ne alii orantes distrahantur. Non enim res levis est considerationis interturbare sanctas illas delicias, quas experitur anima, quæ loquitur Deo, & ipsemet hac super te ait: *Adjuro vos, filia Jerusalem, ne suscitatis, neq; evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit*: quasi diceret: adjuro vos, filia Jerusalem, ne ullam animarum mihi dilectarum suscitatis aut evigilare faciatis à somno suo spirituali atque interiori, donec consolationibus meis fuerint repletæ atque exsatiatæ. Eandem denique ob causam Fratribus nostris præcipitur id, quod à sanctis nostris antiquis Patribus, Cassiano teste, sanctissimè practicum semper fuit; ut videlicet, quantum quidem possibile fuerit, caveant tussire, excreare aut etiam suspiria ducere, quæ audiri queant; ne forte suo strepitu ac murmure alios orantes interturbent, atque ita nihil debet omitti eorum, quæ conducant ad ritè faciendam orationem, cui alia concedant omnia necesse est, cum ipsa sit cibus & vita animæ nostræ, sine qua neque Religiosus, neq; ipsa Religio subsistere ullo modo queat.

Cant. 3. 5.

C

Quan-

*Vitanda
est immo-
destia &
corporis
mollitia.*

Quantum ad *situm corporis*, ille plenus respectu, pietate, gravitate ac reverentia sit oportet. Nunquam igitur, nisi manifesta & à superiore approbata infirmitate cogente, sedendum est, sed semper aut genuflectendum, aut erecto ac nullibi inclinato corpore standum, nisi forte quis modicè & modestè sedilibus innitatur, absque eo quod huc illuc, cum manifesto inquietudinis indicio, se vertat ac moveat. Uno verbo, ita in omnibus quivis se gerat, ut nulla immodestiae, acediae aut irreverentiae signa edat. De S. Martino legitur, quod orationis tempore in Ecclesia semper stabat erectus, orationemque peragebat facie pallida, totoque corpore contremiscente, cujus rei causam rogatus, annon, respondit, meritò magnà cum reverentia, timore ac tremore assistam in conspectu Dei Creatoris ac Judicis mei?

*Non sunt
nimium
quarenda
commoditates.*

Potissimum verò Fratres nostri advertant, ne orationis tempore commoditatem suam nimium quærant, experientia enim comprobante didicimus, eos qui suæ commoditati plus æquo student, parùm omnino in hoc sancto exercitio proficere, omninoq; vivam Dei præsentiam non sentire. Nihilominus ubi in privato in cellulis suis orationi vacaverint, in humili quodam loco, ut E. g. in oratorii seu genuflexorii sui pede seu inferiore scabello confidere poterunt, ubi se, postquam aliquamdiu genuflexi perstiterint, lassos nimium aut fatigatos animadverterint.

*Quorundam
conventuum
superiores
ordinant,*

Horà ergo orationi præscriptà adveniente ferventes ad chorum aut alium à Superiore assignatum locum convolabunt, illumq; sibi repræ-

præ-

præsentabunt quasi cœlestem quendam paradisum, aut quasi mysticum illud Salomonis templum, quod Deus nube lucida Majestatis gloriæ suæ replebat, omninoque sibi persuadent, ac firmiter credent, divinam Majestatem totâ cœlesti suâ curiâ circumfusam, ibi reverâ præsentem existere, ut preces eorum exaudiat, illorumq; necessitatibus subveniat. Voce devota recitabunt antiphonam *Veni sancte Spiritus*, corde simul & ore humiliter postulantes divinam Spiritus S. assistentiam, cujus unius ope se spirituales evasuros credant; Sicut in festo Pentecostes S. Mater Ecclesia canit: *Tu aspirando das se rituales esse homines.* Deinde signo crucis se communient, & capite aliquantisper discooperto, deinde cooperto, oculis demissis, ut omnem evitent distractionem, intra se ipsos se recolligent, quanto melius poterunt, & animum suum conabuntur serenare ac tranquillare, illum omnibus ab hoc sacro exercitio alienis exuentes cogitationibus, curis ac sollicitudinibus, aliquas etiam hunc in finem recitando preces vocales, ut exempli gratia, aliquam devotam oratiunculam aut aliquem psalmum, si hac ratione se juvari animadvertierint, ut pluribus evenire consuevit.

Tria que facere oportet priusquam meditationem quis incipiat.

TRia omninò antequam meditationem ipsam quis aggrediatur, faciat oportet. Primum est, ut se constituat in præsentia Dei. Secundum, ut brevem faciat conscientie suæ discussionem. Tertium, ut se profundè coram Deo humiliet, voluntatemq; suam agnoscat.

C 2

ut oratio fiat in oratorio aut alio loco devotiori ac secretiori, quia Fratrum devotio turbari posset ex strepitu, qui fit in plateis, aut etiâ in ipsa Ecclesia maximè festivis diebus post vesperas. In prosa missa. Aliqui non sine magno commodo oculos in aliqua devota imagine designant, quod cum consilio p. Magistri fieri poterit.

Quomodo se in præsentia Dei orationis initio collocare quis debeat.

Pri-